

Ministerstvo zemědělství

Těšnov 17, 117 05 Praha 1
tel. 221 811 111

Spisová zn. 59VH11629/2014-15111
Čj. 49485/2014-MZE-15111

Vyřizuje: Martin Mareš
Telefon: 221 812 319
E-mail: martin.mares@mze.cz
Fax: 221 812 964

V Praze dne 30. září 2014

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství jako příslušný ústřední vodoprávní úřad podle ustanovení § 108 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, který je odvolacím správním orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

o odvolání pana [REDAKCE] proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13.01.2014, kterým bylo rozhodnuto v pochybnostech dle ustanovení § 38 odst. 13 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do vodního toku Hutná, nejsou vodami odpadními ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

takto:

rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13.01.2014,

mění

tak, že výrok ve znění:

„Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako vodoprávní úřad podle § 107 odst. 1 písm. p) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle § 38 odst. 13 vodního zákona v řízení z moci úřední, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do toku Hutná

nejsou odpadními vodami

ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:
ČEZ, a.s., Elektrárny Tušimice“

po změně zní takto:

„Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako místně a věcně příslušný vodoprávní úřad podle § 107 odst. 1 písm. p) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle § 38 odst. 13 vodního zákona, v řízení z moci úřední, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, a následně odtékající do toku Hutná

jsou odpadními vodami

ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona.“

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, (dále jen „Krajský úřad“) vydal pod č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6, ze dne 13.01.2014, rozhodnutí dle ustanovení § 38 odst. 13 vodního zákona, kterým stanovil, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do vodního toku Hutná, nejsou vodami odpadními ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona.

Proti tomuto rozhodnutí Krajského úřadu bylo ze strany pana [REDAKCE]
[REDAKCE] (dále jen „odvolatel“) podáno dne 05.02.2014 odvolání.

Dne 30.06.2014 bylo prostřednictvím Ministerstva životního prostředí postoupeno odvolání, spolu se stanoviskem prvoinstančního orgánu a spisovým materiálem, Ministerstvu zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí (dále jen „Ministerstvo zemědělství“), jako odvolacímu správnímu orgánu ke konečnému rozhodnutí.

Odvolatel ve svém odvolání napadá rozhodnutí v celém rozsahu. Uvádí, že napadené rozhodnutí je vadné z důvodu neexistence právního subjektu ČEZ, a.s., Elektrárna Tušimice, se kterým měl Krajský úřad vést napadené rozhodnutí. Dále odvolatel dne 25.02.2014 podané

odvolání doplnil o argumentaci, že dodnes nedochází a nikdy nedocházelo k nařízenému úplnému monitoringu množství a kvality odpadních, průsakových vod z odkaliště Vysočany, kdy na vodním toku Hutná má docházet k vypouštění odpadních vod prostřednictvím 5 stavebních objektů přímo do toku.

V rámci doplněného odvolání pak odvolatel dále poukazuje na existenci vodního díla odkaliště Vysočany, které dle jeho názoru nikdy nepřestalo existovat jako vodní dílo.

Z výše uvedených skutečností pak odvolatel dovedl, že napadené rozhodnutí Krajského úřadu je mylné.

Ministerstvo zemědělství se v první řadě zabývalo otázkou, zda v daném případě nejde o odvolání nepřipustné či opožděné. Předložené odvolání bylo podáno ze strany odvolatele, jako účastníka řízení, dne 05.02.2014, tj. v zákonem stanovené lhůtě, a proto se jedná o odvolání včasné a přípustné.

Ministerstvo zemědělství dále přezkoumalo dle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, a v rozsahu námitek uvedených v odvolání správnost napadeného rozhodnutí. K tomuto přezkoumání sděluje Ministerstvo zemědělství následující:

Krajský úřad zahájil opatřením č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.2 ze dne 13.06.2013 z moci úřední řízení o rozhodnutí v pochybnostech, zda vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, jsou vodami odpadními ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona.

V rámci napadeného rozhodnutí Krajský úřad odkázal na dikci ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona, které stanoví, že odpadními vodami jsou vody použité v obytných, průmyslových, zemědělských, zdravotnických a jiných stavbách, zařízeních nebo dopravních prostředcích, pokud mají po použití změněnou jakost (složení nebo teplotu), jakož i jiné vody z těchto staveb, zařízení nebo dopravních prostředků odtékající, pokud mohou ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod. Odpadní vody jsou i průsakové vody z odkališť, s výjimkou vod, které jsou zpětně využívány pro vlastní potřebu organizace, a vod, které odtékají do vod důlních, a dále jsou odpadními vodami průsakové vody ze skládek odpadu.

Krajský úřad z dikce tohoto ustanovení správně dovedl, že vody, které přicházejí v akumulačním prostoru odkališť do kontaktu s akumulovaným materiálem, jsou považovány za vody odpadní bez ohledu na jejich jakost či původ. Krajský úřad dospěl k závěru, že vody odtékající z drenážního systému bývalého odkaliště Vysočany jsou průsakovými vodami z odkaliště a tedy vodami odpadními, a to přesto, že toto odkaliště se k hydraulickému ukládání popelovin již neužívá (jako vodní dílo bylo zrušeno v roce 2000 rozhodnutím Okresním úřadu Chomutov ze dne 30.03.2000 č.j. RŽP-III-Sol/10542/99/00). Krajský úřad dovedl, že odkaliště i přes ukončení provozu de facto nadále existuje jako akumulace popelovin, jejíž stabilita je nadále podmíněna funkčním hrázovým a drenážním systémem, a proto je třeba v souladu se zásadou materiální pravdy považovat vody, které touto akumulací velmi pravděpodobně prošly, za průsakové vody z odkaliště, a tedy za vody odpadní.

Krajský úřad dále uvedl, že tyto vody neohrožují jakost povrchových vod, neboť z porovnání jejich kvality a kvalitou povrchových vod, které protékají ve vodním toku Hutná,

vyplývá, že průměrný obsah síranů v letech 2007 až 2010 v drenážních vodách byl 810 mg.l⁻¹ a v toku Hutná v Hořeticích v profilu nad zaústěním drenážních vod byl obsah síranů 1206 mg.l⁻¹. Průměrný obsah rozpuštěných anorganických solí v letech 2007 až 2010 v drenážních vodách byl 1457 mg.l⁻¹ a v toku Hutná v Hořeticích dosahoval hodnoty 2017 mg.l⁻¹. Dle Krajského úřadu je z uvedených hodnot patrné, že drenážní vody monitorované v šachtě na pozemku p.č. 510/2 v k.ú. Vysočany, přestože pravděpodobně procházejí tělesem bývalého odkaliště, případně z něj odtékají, nemohou ohrozit jakost povrchových vod.

S uvedeným názorem Krajského úřadu se však Ministerstvo zemědělství neztotožňuje. Dikce ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona je v definici odpadních vod poměrně striktní, a v části charakterizující jako odpadní vody i průsakové vody z odkališť neumožňující volné uvážení vodoprávního úřadu. Volné uvážení týkající se nutnosti ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod se týká pouze jiných vod použitých v obytných, průmyslových, zemědělských, zdravotnických a jiných stavbách, zařízeních nebo dopravních prostředcích. Jiný výklad, v případě průsakových vod z odkališť výslovně zařazených mezi odpadní vody, by byl přinejmenším zvláštní. Uvedený názor Krajského úřadu je navíc v poměrně zásadním rozporu s předchozí částí odůvodnění Krajského úřadu, když dovodil, že odkaliště i přes ukončení provozu de facto nadále existuje jako akumulace popelovin, jejíž stabilita je nadále podmíněna funkčním hrázovým a drenážním systémem, a proto je třeba v souladu se zásadou materiální pravdy považovat vody, které touto akumulací velmi pravděpodobně prošly, za průsakové vody z odkaliště.

Krajský úřad uvedl, že v případě posouzení vod vyvěrajících na pozemcích p.č. 201/3 a 201/7 v k.ú. Hořetice u Žiželic, vycházel mimo jiné ze skutečnosti, že se předmětné pozemky nacházejí mimo území vymezené Vysočanskou svodnicí, mezi polem pod svodnicí a tokem Hutná. V neposlední řadě při svém posuzování vycházel z „Hydrogeologických podkladů pro územní řízení ze září 1999“. Z tohoto materiálu má být zřejmé, že vznik mokřin a pramenních vývěrů při levé straně údolí Hutné je předurčen přírodními tektonickými strukturami s přirozenou drenážní funkcí, a s existencí odkaliště Vysočany nesouvisí. O vodách vyvěrajících na pozemcích p.č. 201/3 a 201/7 v k.ú. Hořetice u Žiželic je pak, dle odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu, možno s velkou jistotou prohlásit, že nejde o vody, které prošly tělesem odkaliště, a nejsou tedy vodami odpadními. Vývěry přirozeně zasolených vod jsou v blízkém okolí v obdobné terénní konfiguraci časté. Složení těchto přirozeně se vyskytujících slaných vod je obdobné povrchovým vodám v toku Hutná, a lze proto předpokládat, že i vývěry na předmětných pozemcích jsou přirozeného původu.

Pozemek p.č. 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, ze kterého rovněž vyvěrají řešené vody, se nachází v území mezi Vysočanskou svodnicí a odkalištěm. Vzhledem k jeho umístění Krajský úřad dovodil, že je pravděpodobné, že vyvěrající vody neprošly tělesem odkaliště.

Tyto vody podle rozboru, který si nechala v červnu 2013 provést Česká inspekce životního prostředí, měly obsah síranů 1380 mg.l⁻¹ a obsah RAS 2100 mg.l⁻¹. Naměřené hodnoty tak rámcově odpovídají průměrným hodnotám za roky 2007 až 2010 ve vodním toku Hutná. V rámci hodnocení všech dostupných podkladů Krajský úřad připustil, že se nedá stoprocentně vyloučit průchod těchto vod tělesem bývalého odkaliště. I přesto se však přiklání k názoru, že se nejedná o průsakové vody z odkaliště, které jsou podchyceny drenážním systémem hrázového systému odkaliště, ale o vody podzemní z prostoru pod odkalištěm, a tudíž je nelze považovat za vody odpadní.

Z dostupných výsledků rozborů odebraných vzorků zemin a vod v okolí odkaliště Vysočany, zpracovaných akreditovanou laboratoří společnosti Empla AG, spol. s r.o., ze dne 03.07.2013, je však zřejmá nápadná shoda vybraných ukazatelů kvality vod vyvěrajících na pozemcích p.č. 201/3 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, s vodami odtékajícími drenážním systémem odkaliště Vysočany. Neobstojí tak rozdílné uvážení Krajského úřadu v rámci hodnocení jednotlivých vod.

Dále je nutno upozornit, že vodní tok Hutná je zařazen Nařízením vlády č. 71/2003 Sb., o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod, v platném znění, mezi vody vhodné pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů. Pro tyto toky jsou stanoveny Nařízením vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, v platném znění, normy environmentální kvality.

Vzhledem ke skutečnosti, že do vodního toku Hutná jsou zaústěny mimo jiné důlní vody vypouštěné z úpravny důlních vod Březno, protože je vodní tok již před zaústěním průsakových vod z bývalého odkaliště Vysočany nadměrně zatížen zejména sírany (částečně se jedná také o přirozené zatížení dané místními geologickými poměry) a rozpuštěnými anorganickými solemi, nelze využít teze o nevyhovující kvalitě vod ve stávající vodoteči tak, že přísunem dalších „odpadních vod“, byť ve srovnatelném rozsahu, nedojde k dalšímu ohrožení jakosti povrchových vod. Naopak charakterem odpadních vod jsou vodoprávnímu úřadu vytvářeny podmínky pro další sledování a zlepšování jakosti průsakových vod.

Na základě výše uvedeného nemá Ministerstvo zemědělství, jako odvolací orgán, pochybnosti o charakteru předmětných vod, které je nutno hodnotit jako vody naplňující dikci ustanovení § 38 odst. 1 vodního zákona.

Námítce odvolatele, týkající se neexistence právního subjektu ČEZ, a.s., Elektrárna Tušimice, se kterým měl Krajský úřad vést napadené rozhodnutí, musí Ministerstvo zemědělství v rámci odvolacího řízení částečně přisvědčit. Právník osoba ČEZ, a.s., Elektrárna Tušimice, tak jak ji uvádí Krajský úřad ve výroku napadeného rozhodnutí, nemá žádnou právní subjektivitu, de iure neexistuje, takže v jejím uvedení jakožto účastníka řízení lze spatřit určité pochybení. Uvedené pochybení však Krajský úřad částečně zhojil řádným doručením prostřednictvím datové schránky společnosti ČEZ, a.s., IČ: 45274649, se sídlem Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4. Nepřesné označení účastníka řízení tak v daném případě nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

S tím souvisí další nepřesnost uvedená ve výroku rozhodnutí Krajského úřadu, kdy tento označil společnost ČEZ, a.s., jako účastníka řízení dle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu. V případě rozhodování v pochybnostech dle ustanovení § 38 odst. 13 vodního zákona, se jedná o deklaratorní správní akt, kterým správní orgán autoritativně potvrzuje existenci, případně vlastnosti, správních vztahů. Vlastníci dotčených pozemků, případně staveb, jichž se projednává věc dotýká, tak mají postavení účastníků řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že účastníky řízení jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

V případě rozhodování v pochybnostech není nijak naplněna dílce ustanovení § 27 odst. 1) písm. b) správního řádu, kdy v řízení z moci úřední jsou účastníky dotčené osoby, jímž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost, nebo prohlásit, že právo nebo povinnost tyto osoby mají anebo nemají. Uvedené pochybení však bylo zhojeno v rámci výroku tohoto rozhodnutí.

Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

V průběhu odvolacího řízení byla spisová dokumentace doplněna podkladem od České inspekce životního prostředí, jímž byla zpracovaná izotopová analýza vod, protékajících odkalištěm Vysočany. Ministerstvo zemědělství s touto skutečností seznámilo účastníky řízení písemností ze dne 15.08.2014, č.j. 59340/2014-MZE-15111, a umožnilo účastníkům řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, vyjádřit se k doplněným podkladům řízení. Této možnosti využila společnost ČEZ, a.s., a státní podnik Povodí Ohře - oba uvedené subjekty nevznesli proti doplněnému podkladu žádné námitky.

POUČENÍ ÚČASTNÍKŮ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze vzhledem k ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Daniel Pokorný v.r.
ředitel odboru státní správy
ve vodním hospodářství a správy povodí

Rozdělovník

Na doručení:

ČEZ, a.s., Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4 - DS

Na vědomí:

Oblastní inspektorát ČIŽP Ústí nad Labem, Výstupní 1644, 400 07 Ústí nad Labem - DS

Povodí Ohře, s.p., Bezručova 4219, 430 03 Chomutov - DS

Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem – DS

Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10 - DS

Vypraveno dne: 01.10.2014